

ΜΕΡΟΣ Ε΄

Λαρισαίων Μνήμες

* * *

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΑΝΩΛΑ
ΘΕΟΛΟΓΟΣ

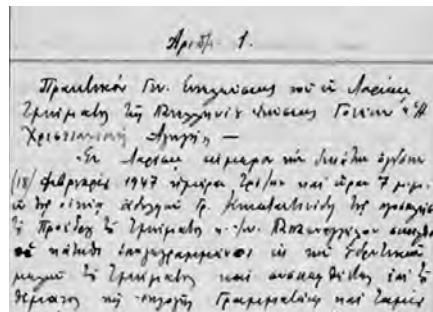
Γ.Ε.Χ.Α. ΛΑΡΙΣΑΣ ΕΝΑΣ ΠΝΕΥΜΟΝΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ «Πανελλήνιος Ένωσις Γονέων ή Χριστιανική Αγωγή»

Αύτός είναι, σύμφωνα με τό καταστατικό, ό πλήρης τίτλος του ορθόδοξου χριστιανικού Σωματείου που έδρα του έχει τήν Αθήνα και Τιμήματα σε περισσότερες από 60 πόλεις τής πατρίδας μας.

Ή Ένωση δημιουργήθηκε τό 1947 με σκοπό, σύμφωνα με τό καταστατικό, τή συνένωση των Έλλήνων χριστιανών οικογενειαρχών σε κοινή προσπάθεια γιά τήν επικράτηση στήν οικογένεια και στήν κοινωνία των αληθειών τής Όρθόδοξης Χριστιανικής Έκκλησίας.

Τά πρώτα βήματα

Τό Τμήμα Λάρισας ιδρύθηκε με τήν 85/27-1-1947 απόφαση του Δ.Σ. του Κεντρικού Συμβουλίου τής ΓΕΧΑ και, σύμφωνα με τό 1ο πρακτικό «Γενικής Συνελεύσεως του έν Λαρίση Τμήματος τής Πανελληνίου Ένώσεως Γονέων «Η Χριστιανική Αγωγή», «τήν δεκάτην ογδόην (18) Φεβρουαρίου 1947 ήμέραν Τρίτην και ώραν 7 μ.μ.» τρεις Λαρισαίοι, ό γιατρός Ιωάννης Παπαευαγγέλου, ό δικηγόρος Στέργιος Κωνσταντίνου και ό ζαχαροπλάστης Στέλιος Κωνσταντινίδης

συναντήθηκαν «*έν τῇ οἰκίᾳ ἀδελφῶν Γρ. Κωνσταντινίδη*», συζήτησαν καί συγκρότησαν αὐτοὶ οἱ τρεῖς τὸ πρῶτο ὑποτυπῶδες συμβούλιο μέ τὴν εὐχή «*ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς εὐδοῶσῃ τὸ ἔργον τοῦ Τιμίματος*». Αὐτὸ τὸ πρῶτο Συμβούλιο (Πρόεδρος ὁ πρῶτος, Γραμματέας ὁ δεύτερος καὶ Ταμίας ὁ τρίτος), μέ τὴ συναισθησι τῆς ἱερότητας τοῦ ἔργου πού ἀνέλαβε, φρόντισε γιὰ τὴν ὁργάνωσι τοῦ Τιμίματος, τὴν ἐγγραφὴ ἀρῶν καὶ τακτικῶν μελῶν καὶ τὶς πρῶτες συναντήσεις καὶ συζητήσεις ἐπὶ πνευματικῶν καὶ πρακτικῶν θεμάτων.

Στὶς 19 Αὐγούστου τοῦ 1947 τὸ Συμβούλιο τοῦ Τιμίματος Λαρίσης συμπληρώνεται μέ τοὺς Δημήτριο Τσαντίλα καὶ Ἰωάννη Κατσάρο καὶ εἶναι πλέον 5/μελές καὶ στὶς 22 Ἰουνίου τοῦ 1952 γίνονται κανονικὲς ἀρχαιρεσίαι καὶ τὰ εἰκοσιένα πρῶτα μέλη ἐκλέγουν 7/μελές Συμβούλιο μέ τὴν ἐξῆς σύνθεσι:

Πρόεδρος: Στέργιος Κωνσταντίνου

Ἀντιπρόεδρος: Ἰωάννης Παπαευαγγέλου

Ταμίας: Δημήτριος Τσαντίλας

Γραμματεὺς: Δημήτριος Παπαδημητρίου

Μέλη: Ἰωάννης Κατσάρος, Στέλιος Κωνσταντινίδης, Γεώργιος Τσαλικογλου

Ἀπὸ τὶς ἀρχαιρεσίαι τῆς 26ης Φεβρουαρίου τοῦ 1956 προέκυψε νέο συμβούλιο, μέ μόνη ἀλλαγὴ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ Ἰ. Παπαευαγγέλου στὴν Προεδρία. Ὁ σπουδαῖος αὐτὸς Λαρισαῖος γιατρός διετέλεσε Πρόεδρος τῆς ΓΕΧΑ Λαρίσης μέχρι καὶ τὸν Μάιο τοῦ 1977 (ἡ τελευταία ὑπογραφή του στό πρακτικὸ 25/16-5-1977 ὅποτε καὶ μετοίκησε στὴν Ἀθήνα). Ἄφησε ἀναμνήσεις ἐξαιρετικοῦ ἐπιστήμονα, λαμπροῦ οἰκογενειάρχου, ἀκαταπόνητου ἐργάτη τοῦ χριστιανικοῦ ἔργου στὴ Λάρισα. Τὸν διαδέχθηκε ὁ κ. Ἀθανάσιος Τέλιος, ὁ ὁποῖος διετέλεσε Πρόεδρος τῆς ΓΕΧΑ μέχρι τὸ 2016. Σήμερα Πρόεδρος τῆς ΓΕΧΑ Λαρίσας εἶναι ὁ κ. Δημήτριος Οἰκονόμου.

Γιὰ τὴν ἱστορία, μέ βάση πάντα τὰ σωζώμενα Πρακτικά, μέλη τοῦ Δ.Σ ὑπῆρξαν καὶ οἱ ἀείμνηστοι: Μακρίδης Νικόλαος, Καζαντζῆς Θωμᾶς, Ζημιανίτης Ἡλίας, Σαρχώσης Χρῆστος, Κωνσταντινίδης Λάζαρος, Μανώλας Κωνσταντίνος, Ἀραμπατζῆς Ἀθανάσιος, Καστανάρας Ἰωάννης, Παπαϊωάννου Ἰωάννης, Δανιὴλ Λεωνίδας, Μαντζιαφός Δημήτριος, Πατσῶνης Εὐστράτιος, Μπέσσας Στέφανος, Ψύλλας Θωμᾶς κ.ἄ.

Ἀξίζει νὰ γίνῃ ἀναφορὰ στό Πανθεσσαλικὸ Συνέδριο τῆς ΓΕΧΑ, τὸ ὁποῖο πραγματοποιεῖτο στὴ Λάρισα 2 καὶ 3 Φεβρουαρίου τοῦ 1952 καὶ στό ὁποῖο παρουσιάσθηκαν καὶ συζητήθηκαν θέματα πού ἀφοροῦσαν τὴν ὁργάνωσι, τὴ λειτουργία, τὸ κατηχητικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς ΓΕΧΑ. Κύριος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ἰάθως Δάλλας.

Στέγαση του Τμήματος

Πολύ νωρίς, στην 4η συνεδρία του, 5 Αυγούστου 1947, τό Δ.Σ. «*ὀρίζει νά γίνουν τά δέοντα διά τήν ὀπωσδήποτε ἐκμίσθωσιν ἀκινήτου, δεδομένου ὅτι ἄνευ ἰδίας Αἰθούσης εἶναι ἀδύνατη ἡ συνέχισις τῆς ἐργασίας*» καί στίς 19 Αυγούστου τό 5/μελές πλέον συμβούλιο «*προκρίνει ὅπως τό Τμήμα προβῆ ἰδίαις δαπάναις εἰς τήν ἀνοικοδόμησιν ἰδίου οἰκήματος ἀποδεχόμενον ἐν τούτῳ γενομένην προσφοράν οἰκοπέδου τοῦ ἐκ τῶν μελῶν του Δημητρίου Τσαντίλα κειμένου ἐνταῦθα καί ἐπί τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Φρειδερίκης¹, ἔναντι τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων» (πρ. 5/19-8-1947)! Στίς 23 Νοεμβρίου 1947 (σέ 3 μῆνες!) «*παρουσία τῶν μελῶν καί τῶν οἰκογενειῶν των*» ἔγιναν τά ἐγκαίνια τῆς αἴθουσας μέ τήν εὐχή νά «*ἐπικρατήσῃ βαθυτέρα συναίσθησις τῆς ιερότητος τοῦ Ἔργου², ὥστε νά προκληθῆ πλήρης ἀφοσίωσις εἰς τοῦτο*».*

Σιγά-σιγά ἡ αἴθουσα ἐπεκτάθηκε, ἐξοπλίστηκε μέ τά ἀπαραίτητα ἔπιπλα καί μέσα καί ἀποτέλεσε γιά πολλά χρόνια τό κέντρο ὄλων τῶν δραστηριοτήτων τῆς ΓΕΧΑ³. Ἀργότερα, πρ. 98/5-9-1955, ἀποφασίστηκε ἡ ἀγορά οἰκοπέδου στήν ὁδὸ Βασιλέως Παύλου 14⁴ καί οἰκοδομήθηκε ἐκεῖ νέο κτήριο μέ μεγάλη αἴθουσα, ἐντευκτήρια, αἴθουσα παιχιδιῶν γιά τά ἀγόρια στό εὐρύχωρο ὑπόγειο καί δύο ἐντευκτήρια γιά κορίτσια στόν 1^ο ὄροφο. Τά ἐγκαίνια τοῦ κτηρίου, στά ὁποῖα παρευρέθηκε καί μίλησε ὁ μακαριστός Παναγιώτης Τρεμπέλας, ἔγι-

---

¹ Σήμερα Ἀνθίμου Γαζῆ.

² Ἔργον (μέ κεφαλαίο τό Ε) ὀνόμαζαν τά μέλη τῆς ΓΕΧΑ τήν ὄλην προσπάθεια.

³ Μετά τό 1960 ἡ αἴθουσα αὐτή χρησιμοποιήθηκε ἀπό τί Χριστιανική Ἐστία Λάρισας «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ» καί ἀργότερα οἰκοδομήθηκε ἐκεῖ τό σημερινό μεγαλόπρεπο κτήριο τῆς.

⁴ Σήμερα Νικηφόρου Μανδηλαρά.

ναν τόν Μάιο του 1957. Τή διετία 1988-1990 οικοδομήθηκε ό 1^{ος} όροφος μέ άνετες αίθουσες γιά τά κορίτσια καί τό 2008 ανακαινίστηκαν έντυπωσιακά τόσο ή αίθουσα έκδηλώσεων όσο καί τό ύπόγειο γιά τά άγόρια. Τό κτήριο πλουτίστηκε μέ έπιπλα, βιβλιοθήκες, παχνίδια, μικροφωνικές έγκαταστάσεις, ήλεκτρονικά μέσα καί μέ κάθε τι πού κριήθηκε αναγκαίο γιά τήν έπιτέλεση τών σκοπών τής ΓΕΧΑ.

Βιβλιοπωλείο

Σέ μικρό χώρο στήν είσοδο τής πρώτης αίθουσας (στήν όδό Βασ. Φρειδερίκης) δημιουργήθηκε μικρό βιβλιοπωλείο μέ χριστιανικά βιβλία. Καί στή νέα αίθουσα (όδός Βασιλέως Παύλου) στήν είσοδό της επίσης δημιουργήθηκε μικρό βιβλιοπωλείο, τό όποιο άργότερα μεταφέρθηκε καί λειτουργεί μέχρι σήμερα σέ ίσόγειο κατάστημα πού άγοράστηκε από τή διπλανή πολυκατοικία καί στό όποιο διακονούσε γιά πολλά χρόνια μέ άφοσίωση, συνέπεια καί θαυμαστό ήραποστολικό ζήλο ή αείμνηστη άνδρεία γυναίκα Όρμαιοζήλη Θεοδώρου.

Κατήχηση, ό κύριος σκοπός τής ΓΕΧΑ

Ό ΓΕΧΑ Λάρισας, έτσι έμεινε γνωστός ό τίτλος, πορεύτηκε πάντοτε μέ τήν εύλογία τής Μητροπόλεως, κάτω από τήν καθοδήγηση τής Άδελφότητας Θεολόγων ή ΖΩΗ μέχρι τό 1960 καί έκτοτε τής Άδελφότητας Θεολόγων ό ΣΩΤΗΡ καί σέ συνενόηση πάντα μέ τό έκάστοτε Κεντρικό Συμβούλιο.

Διατρέχοντας τά Πρακτικά τής ΓΕΧΑ άντιλαμβάνεται κανείς τήν τεράστια προσπάθεια πού ξεκίνησε τό 1947 γιά τήν κατήχηση τόσο τών μελών της όσο καί τών Λαρισαίων γενικότερα μέσα σέ συνθήκες πολεμικές καί μεταπολεμικές.

Ό λειτουργική καί μυστηριακή ζωή καί ή μελέτη καί διάδοση του λόγου του Θεού άποτελέσαν τή βάση τής εργασίας τής ΓΕΧΑ. Πολύ συχνά στά Πρακτικά γίνεται λόγος γιά τή συμμετοχή όλων στις θείες Λειτουργίες στό άξέχαστο έκκλησάκι του Άγίου Άντωνίου, στό όμώνυμο πάρκο πλάι στό στρατιωτικό νοσοκομείο αλλά καί σέ άλλους ήερους ναούς.

Ό κατήχηση ήταν συστηματική γιά όλους. Στήν **πρώτη άπλή αίθουσα** μέ τήν έννοια, τή φροντίδα καί τήν ύποστήριξη (ήθική καί ύλική) τής ΓΕΧΑ όργανώθηκαν:

- Γενικές όμιλίες μέ θέματα όρθόδοξης πίστης καί ζωής. Άναφέρονται διαπρεπείς όμιλητές όπως Ί. Κολιτσάρας, Γ. Κοντόπουλος, Άθως Δάλλας, Δ. Φιλάρετος κ.ά.

- Κύκλοι συμμελέτης Ἁγίας Γραφῆς.
- Κατηχητικά μαθήματα σέ παιδιά κάθε ἡλικίας (Χριστιανικές Μαθητικές Ὅμιλίες ΧΜΟ, «Κυκλάμινα», «Χριστιανική Ἐνωση Ἐργαζομένης Νεολαίας», «Χριστιανική Φοιτητική Ἐνωση»)
- Δημιουργία δανειστικῆς βιβλιοθήκης, ἡ ὁποία πλουτιζόταν συνεχῶς μέ νέα βιβλία «διά τίν μόρφωσιν τῶν νέων».

9 Ἰουνίου 1951! Στὴν πράξ. 46 γίνεται λόγος γιά λειτουργία χριστιανικῶν κατασκηνώσεων «εἰς Πήλιον» καὶ βοήθεια σέ ἄπορα παιδιά γιά τί συμμετοχί τους, πράγμα τό ὅποιο συνεχίζεται κάθε καλοκαίρι καὶ ἐνισχύονται οικονομικά οἱ ἐγκαταστάσεις. Καί τόν Μάρτιο τοῦ 1955 γίνεται ἀγορά 2 ἀγρῶν γιά κατασκήνωση στὴν Πορταριά Πηλίου.

Καί μετά τό 1960 ἡ ΓΕΧΑ, ἐγκαταστημένη πλέον στό **νέο κτήριο**, στὴν ὁδὸ Β. Παύλου 14, συνέχισε καὶ ἐπεξέτεινε τὴν κατηχητικὴ τῆς δραστηριότητα. Κοντὰ ἐβδομῆντα χρόνια τώρα τό κτήριο αὐτό εἶναι ἕνας κατηχητικός πνεύμονας χάρι στόν ὅποιο χιλιάδες Λαρισαῖοι γνώρισαν καὶ βίωσαν οὐσιαστικότερα τὴν ὀρθόδοξη πίστη.

Εἰδικότερα:

1. Στὴ μεγάλη τῆς αἵθουσα πραγματοποιοῦνται ὁμιλίες καὶ ἐκδηλώσεις πνευματικῆς ἀλλά καὶ ἐθνικοῦ περιεχομένου. Τό βῆμα τῆς λάμπρυναν σπουδαῖοι ἀειμνηστοὶ ὁμιλητὲς ὅπως οἱ: Μητροπολίτης Κονίτις Κυρὸς Σεβαστιανός, π. Χαρίτων Πνευματικάκις, π. Διονύσιος Χουρμουζιάδης, Παναγιώτης Τρεμπέλας, Ἀθανάσιος Φραγκόπουλος, Νικόλαος Βασιλειάδης, Ἡρακλῆς Παπαδημητρίου, Ἀναστάσιος Μιχαλακόπουλος, Στέργιος Σάκκος, Σταῦρος Μπαλογιάννης, Κωνσταντῖνος Ἀθανασόπουλος, Μιχαὴλ Μιχαηλίδης, Ἀθηνᾶ Τζινίκου, Παρασκευὴ Βαῖτση, Μαρία Παπακυριάκου, κ.ἄ. Γιά περισσότερα ἀπὸ 50 χρόνια τακτικὸς ὁμιλητὴς καὶ μέ πολύ πυκνὸ ἀκροατήριον ὑπῆρξε ὁ μακαριστὸς ἱεροκέρυκας τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ ἀργότερα Μητροπολίτης Κεντρῶς Ἀφρικῆς π. Ἰγνάτιος Μαδενλίδης.

2. Σ' αὐτὴ τὴν αἵθουσα, ἐδῶ καὶ περισσότερα ἀπὸ 40 χρόνια, ὁ συνεργαζόμενος καὶ συσχετιζόμενος Σύλλογος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Δράσεως ὁ «ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ» πραγματοποιεῖ κάθε χρόνο καὶ πρὸς τιμὴν

των Τριών Ίεραρχῶν συνέδρια εκπαιδευτικῶν πού στόχο ἔχουν τήν ἐνίσχυση δασκάλων καί καθηγητῶν στό πολύμοχθο ἔργο τους.

3. Ἡ ἴδια αἴθουσα στίς ἐθνικές μας ἐπετείους ζωντανεύει μνήμες ἡρώων καί γεγονότων μέ ἐνδιαφέροντα ἀφιερῶματα καί ἀξιόλογα θεατρικά πού τά ἐπιμελοῦνται καί τά παρουσιάζουν τά νεανικά τμήματα τοῦ Συλλόγου ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

4. Συχνά ὁργανώνονται ὁμίλιες καί συζητήσεις γιά νέους γονεῖς μέ μεγάλη ἀνταπόκριση καί συμμετοχή.

5. Στό ὑπόγειο καί στόν 1^ο ὄροφο λειτουργοῦν ἐντευκτήρια καί αἴθουσες παιχνιδιῶν γιά τήν κατήχηση καί τήν ψυχαγωγία τῶν παιδιῶν τῶν ὁμάδων «**Χαρούμενοι Ἀγωνιστές**» (Γυμνασίου-Λυκείου) καί «**Χελιδόνια**» (Δημοτικού). Κάθε Σάββατο ἀπόγευμα τό κτήριο τῆς ΓΕΧΑ σφύζει ἀπό ζωή καθῶς αὐτές τίς ὥρες ἑκατοντάδες παιδιά παρακολουθοῦν τά κατά ἡλικία κατηχητικά μαθήματα, παίζουν, τραγουδοῦν, ἐτομάζουν τίς ἐκδηλώσεις τους. Στούς ἴδιους χώρους πραγματοποιοῦνται καί κύκλοι συμμαλέτης Ἁγίας Γραφῆς γιά φοιτητές, φοιτήτριες καί ἐνήλικες.

6. Μέ τήν εὐθύνη καί τή φροντίδα τῆς ΓΕΧΑ λειτουργοῦν φιλικοί κύκλοι τόσο στή Λάρισα ὅσο καί σέ χωριά τῆς περιοχῆς μας.

7. Στήν ἔκθεση ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ ἐντύπου βρῖσκει κανεῖς τήν Ἁγία Γραφή (κεῖμενο καί ἐρμηνευτικά τῆς βιβλία), βιβλία ἐκκλησιαστικά, ἀγιολογικά, διηγήματα, ἀπολογητικά, οἰκοδομητικά, ἐθνικοῦ περιεχομένου καί πολλά-πολλά παιδικά.

8. Τεράστια προσφορά τῆς ΓΕΧΑ στή νεότητα εἶναι ἡ ἀπόκτηση καί λειτουργία τῆς κατασκίνωσης στή Σκοτῖνα Πιερίας. Λειτουργεῖ ἀπό τό 1962, ἔχει φιλοξενήσει μέχρι σήμερα χιλιάδες παιδιά καί ἀποτελεῖ γι' αὐτά τήν καλύτερη ἀνάμνηση τῶν παιδικῶν καί νεανικῶν τους χρόνων. Κόσμημά της εἶναι ὁ ναός τοῦ ἁγίου Βαρνάβα⁵, δημιούργημα καί αὐτός τῶν προσφορῶν τῶν μελῶν της καί τῆς

⁵ Ὁ Ναός θεμελιώθηκε στίς 18 Ὀκτωβρίου 1980 καί ἡ πρώτη θεία Λειτουργία ἔγινε στίς 24 Μαΐου τοῦ 1981 (!) τά δε ἐγκαίνια στίς 24 Ἀπριλίου τοῦ 1982.

Κατασκίνωση της ΓΕΧΑ Λάρισας
στήν παραλία Σκοτίνας Περίας.

Ό Ι. Ναός αγίου Βαρνάβα
στήν κατασκίνωση της ΓΕΧΑ.

ἀπαράμιλλης ἔμπνευσης καί ἐργατικότητας τοῦ μακαριστοῦ π. Ἰγνατίου Μαδενλίδη.

9. Ἡ ΓΕΧΑ σέ συνεργασία καί μέ ἄλλους ἱεραποστολικούς συλλόγους τῆς πόλης μας δίνει τό παρόν σέ κινητοποιήσεις πού γίνονται γιά μεγάλα θέματα (ἠθικά, κοινωνικά, ἐθνικά), πού κατά καιρούς ἀναρύνονται καί ἀπειλοῦν νά ἀλλοιώσουν τή φυσιολογία τῆς Πατρίδας μας

10. Στό κτήριο τῆς ΓΕΧΑ στεγάζονται καί συνεργάζονται μαζί της δύο ἀκόμη σύλλογοι: Ὁ Σύλλογος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Δράσεως «ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ» καί ὁ Σύλλογος Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς «Ὁ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ».

Κοινωνικό ἔργο

Παράλληλο μέ τήν κατήχησι εἶναι καί τό κοινωνικό ἔργο τῆς ΓΕΧΑ.

Ἄπό τά πολύτιμα Πρακτικά της πληροφοροῦμαστε γιά ἐξορμήσεις ἀγάπης (προσφορά ἱατισμοῦ, τροφίμων ἢ καί χρημάτων ἀλλά καί συμπαράστασης)

σέ Νοσοκομεία, παιδόπολη, όρφανοτροφείο, διάφορους καταυλισμούς, φυλακές, στρατιωτικές μονάδες, οικογένειες άσθενών, πενθούντων, αλλά και έξορμήσεις προσφοράς βιβλίων και περιοδικών με τόν λόγο του Θεού. Χαρακτηριστικά διαβάζουμε στό 26ο πρακτικό τής 31 Μαΐου 1949 ότι ή ΓΕΧΑ «Καθιερεί εβδομάδα θυσίας και αγάπης... από 1η μέχρι 6η Ιουνίου όπως κατ' αυτήν οικονομηθώσι τά έξοδα μίας ημέρας και διατεθώσι υπέρ αγαθοεργίας».

Μέ τίν πρ. 30/30-8-1949 δημιουργείται και χρηματοδοτείται τμήμα προνοίας με σκοπό «έκδηλώσεις εφαρμοσμένης Χριστιανικής Αγάπης». Οί πρώτες γυναίκες πού διακόνησαν τόν σπουδαίο αυτόν τομέα τής ΓΕΧΑ εΐναι: «1) Έλένη Χατζή, 2) Άλεξ. Σκαμπαρδώνη, 3) Άλίκη Σκαμπαρδώνη, 4) Κική Σηλυβρίδου, 5) Σταυρούλα Νταϊ, 6) Μαρία (δυσανάγνωστο επίθετο) 7) Δημ. Μπαλταδώρου, 8) Εύδοκία Μανωλῆ, 9) Πιπίτσα Χρηστίδου, 10) Ζωή Χατζηβασιλείου και 11) Ζωή Άντωνιάδου».

Και μετά τό 1960 ή ΓΕΧΑ συνέχισε αυτό τό λεγόμενο προνοιακό έργο με έπικεφαλής σπουδαίες άείμνηστες γυναίκες όπως οί Άγγελική Παπαευαγγέλου, Εύδοκία Κωνσταντινίδου, Ίωάννα Κωνσταντινίδου, Ούράνα Παπαδημητρίου, Μάρθα Ζημιανίτου, Ζαφειρία Μακρίδου, Βασιλική Τσαλίκογλου, Αικατερίνη Μανώλα, Έλισσάβετ Σμποπούλου, Άνθή Άναστασίου, Δέσποινα Χουρμουζιάδου, Εύγενία Νικολῆ, Γεωργία Δανιήλ κ.ά. και τό συνεχίζει μέχρι σήμερα.

Στό κοινωνικό έργο τής ΓΕΧΑ Λάρισας εντάσσεται και ή πρωτοπορία της στό θέμα «έθελοντική αίμοδοσία». Δύο μετάλλια κοσμοῦν τό γραφείο της: Τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, χρυσό, «εις αναγνώρισιν τής πολυτίμου συμβολής της εις τό έργον αυτού διά έκατόν και όκτώ (φιάλες) έθελουσίας προσφοράς αίματος υπέρ των άσθενών και των τραυματιών» (Μάρτιος 1959) και του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, **διάσημο αίμοδοσίας**, με τό όποιο ό Υπουργός Σπύρος Δοξιάδης εξαίρει τίν προσπάθεια τής ΓΕΧΑ Λάρισας για τίν έθελοντική αίμοδοσία «μάλιστα σε μιά εποχή πού τό θέμα αυτό παρουσίαζε μεγαλύτερη δυσκολία από ό,τι εμφανίζει σήμερα» (Αρ. πρωτ. Αγ/2201/6.6.1978.

Πόροι

Εύλογη ή ερώτηση: Καί πώς γίνονται όλα αυτά; Μέ ποιά χρηματοδότηση; Η απάντηση βρίσκεται στο Καταστατικό, στα Πρακτικά του Συλλόγου αλλά και στην εμπειρία των μελών της ΓΕΧΑ Λάρισας:

«Πόροι της Ένώσεως είναι αί συνδρομαί, αί εισφοραί τῶν μελῶν καί αί πρός αὐτήν δωρεαί, κληρονομίαι... καί κληροδοσίαι καί ἐκ διαφόρων περιουσιακῶν στοιχείων αὐτῆς πρόσδοδι, ὡς καί τοιαῦται ἐξ ἐκδόσεως βιβλίων, φυλλαδίων, ἡμερολογίων κ.λ.π.» (Καταστατικό)

Σέ ἔκτακτες περιπτώσεις μέλη τῆς ΓΕΧΑ καί κυρίως τοῦ Συμβουλίου βάζουν τό χέρι βαθειά στήν τσέπη γιά νά ἀντιμετωπιστοῦν τά ἀπαιτούμενα ἔξοδα. Διαβάζουμε π.χ. στήν πρ. 59/29.1.1952 ὅτι γιά τά ἔξοδα τοῦ συνεδρίου Πανθεσσαλικῆς ΓΕΧΑ, ἀποφασίζεται «ὅπως μί ἐπιβαρυνθῆ ἐξ ὀλοκλήρου τό ταμεῖον» ἀλλά «μέλη ὠρισμένα ἄτινα θά συμμετάσχωσιν εἰς τά γεύματα καταβάλωσιν ὠρισμένον χρηματικόν ποσόν ἦτοι: Ἰ. Παπαευαγγέλου δραχ. (160.000)⁶, Στ. Κωνσταντίνου δραχ. (160.000), Δημ. Τσαντήλας δραχ. (160.000), Ἀδελφοί Κωνσταντινίδη δραχ. (100.000), Χρ. Σαρχώσης δραχ. (100.000), Δ. Παπαδημητρίου δραχ. (50.000) καί Ἰ. Κατσάρου δραχ. (50.000)

Καί μία ἀκόμη καταγραφή (ἀπό τίς πολλές): Πρ. 154/12.2. 1965 «Καθορίζεται διά τό ἔτος 1965 ἡ προαιρετική εἰσφορά τῶν μελῶν (τοῦ 9/μελοῦς τότε) Διοικητ. Συμβουλίου) ὡς κάτωθι (κατά μήνα):

Στυλιανός Κωνσταντινίδης	δραχ. 1.100 ⁷
Λάζαρος	» 1.100
Ἰωάν. Παπαευαγγέλου	» 1.100
Νικολ. Μακρίδης	» 400
Χρῆστος Σαρχώσης	» 350
Κων/ντίνος Μανώλας	» 300
Γεώργιος Τσαλίκογλου	» 200
Ἡλ. Ζημανίτης	» 100
Δημῖτ. Παπαδημητρίου	» 100

Ὑπάρχουν καί **ἄδηλοι πόροι**. Εἶναι ἡ προσωπική ἀφιλοκερδῆς ἐργασία ὄλων τῶν μελῶν ὅπου παραστεῖ ἀνάγκη: Καθαρισμός, λειτουργία τοῦ κτηρίου, φιλοξενία φιλικῶν κύκλων, καθαρισμός, ἐτοίμασία, λειτουργία κατασκίνωσης, διακίνηση περιοδικῶν, μεταφορά ὑλικῶν κ.λπ.

⁶ ἴσοτιμία 1 δολάριο = 30.000 δραχμές.

⁷ ἴσοτιμία 1 δολάριο = 30 δραχμές.

Ἐδῶ πρέπει νά ἀναφερθεῖ ἡ συγκινητική καί μέ χαρά ἀφιλοκερδής διακονία τῶν κυριῶν τόσο στήν κουζίνα ὅσο καί στίς ἄλλες ἐργασίες τοῦ κατασκηνωτικοῦ χώρου. Ἀείμνηστες τέτοιες διακόνισσες ὑπῆρξαν οἱ: Ἀγγελική Παπαευαγγέλου, Βασιλική Τσαλικογλου, Αἰκατερίνη Τσάγκοβιτς, Ἐλένη Χατζῆ, Μαρία Φούντα, Δέσποινα Χουρμουζιάδου, Ἐλένη Ἀποστολίδου, Μαρία Δαϊλιανᾶ, Χρυσσαυγή Γερογιάννη, Ἐλένη Ζαφειροπούλου, Μαρία Σακαλιῆ, Ἀλεξάνδρα Μπούρα, Χαρίκλεια Τσιάρα, Μαρία Γκουλιάκου, Παγώνα Μαϊμάρη, Φωτεινή Χατζῆ, Ζωή Γραβάνη, Κουκούλη Σεβαστή, Παναγιώτα Ζησοπούλου καί πολλές πολλές ἄλλες.

Ἀφιλοκερδής εἶναι καί ἡ διακονία τῶν στελεχῶν ὄλων τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων.

Πνευματικοί προϋστάμενοι

Ἦδη ἔχει ἀναφερθεῖ ὅτι ἡ ΓΕΧΑ πορεύτηκε μέ τήν καθοδήγησι τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων ἡ ΖΩΗ καί ἀργότερα τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων ὁ ΣΩΤΗΡ.

Τά πρακτικά διασώζουν τίς συνεχεῖς αἰτήσεις τοῦ Τιμήματος Λάρισας πρός τήν Ἀδελφότητα νά σταλεῖ θεολόγος γιά νά διακονήσῃ στό κατηχητικό ἔργο τῆς Ἐνώσεως. Οἱ ἀείμνηστοι π. Ἀνάργυρος Σταματόπουλος, Εὐστράτιος Βαμβουκλῆς, π. Ἰωάννης Μακρόπουλος, Γεώργιος Βαφειάδης (μετέπειτα π. Ἄνθιμος), Ἀναστάσιος Μιχαλακόπουλος, Γεώργιος Μαδενλίδης (μετέπειτα π. Ἰγνάτιος καί ἀργότερα Μητροπολίτης Κεντρῶας Ἀφρικῆς καί τελικά Πενταπόλεως)⁸ καί π. Διονύσιος Χουρμουζιάδης στήριξαν παντοιοτρόπως τό ἔργο τῆς ΓΕΧΑ καί τήν ἀνέδειξαν σέ σημαντικό κατηχητικό παράγοντα τῆς πόλης μας. Σήμερα τήν πνευματική εὐθύνη ἔχει ὁ π. Κύριλλος Ἰατρός, μέλος τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων ὁ ΣΩΤΗΡ.

Ἡ ἀναφορά αὐτή στή ΓΕΧΑ Λάρισας δέν διεκδικεῖ τίτλους ἐπιστημονικῆς μελέτης, οὔτε καλύπτει τήν, κοντά στά 80 χρόνια τώρα, πορεία τῆς. Ἀντιπροσωπευτικά εἶναι ὅσα γράφτηκαν καί περιορισμένα σέ ὅ,τι καταγράφηκε στά πολύτιμα βιβλία Πράξεων. Τά σπουδαιότερα βρίσκονται στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πού χάρι στίς προσπάθειες, στίς θυσίες, στήν προσφορά αὐτῆς τῆς Ἐνώσεως βρῆκαν καί βρῆσκουν τόν Δρόμο, τήν Ὁδό, πού εἶναι ὁ Χριστός, ἡ Ἐκκλησία Του. Αὐτός ἄλλωστε ἦταν καί εἶναι ὁ σκοπός τῆς ΓΕΧΑ.

⁸ ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ τ. 10, σσ. 139-150.